

tartózkodás nélkül bevallható egyedüli oka abban rejlik, hogy a földtulajdonosok igényeinek Erdélyre, a volt határőrvidékre és Horvát-Szlavonországra való kiterjesztése politikai okokban talált magyarázatra“.

Az egyesület e szavakban teljesen elfogadható módon indokolja azt az eljárását, amit különben dr. Fehér említett röpiratában szemére is vet, hogy miért tért el a nagybányai 1894. évi bányakongresszuson a köszén teljes felszabeditása mellett elfoglalt álláspontjától.

Ha tehát az elsősorban érdekelt bányászati körök hozzájárulása után még mindig akadnak olyanok, akik az ásványszénhez való jogát a földbirtokosnak vitatják s a földbirtokosnak — ebből kifolyó érdekelttségét negligálva — a köszén teljesen szabaddá tétele által érzékeny károsodását kívánják: ez eljárást méltán ok és cél nélkül való eljárásnak kell tartanunk. (Folytatása következik.)

Az állami erdőtisztek gyüléséről.

Az állami erdőtisztek gyüléséről mult számunkban az idő rövidege miatt csak hiányos képet nyujthattunk. A következőkben tehát visszatérünk a gyülésen elhangzott beszédekre, azok fontosabb részeit szó szerint közölve.

Rónay Antal min. tanácsos a következő szavakkal nyitotta meg a gyülést: Tisztelt nagygyűlés, kedves szaktársak! Szakunk számos képviselője e hó elején arra kért fel, hogy a létszámrendezés alkalmából szakunkat fenyegető újabb mellőztetés, megáláztatás és mostoha elbánás elhárítását célzó mozgalomnak álljak az élére (*zajos éljenzés*), vezessem azt és juttassam befejezéshez. Miután azonban szakunknak nem összessége által lettem felhíva, ennek következtében nem is tekinthetem magamat mandatáriusának, felkérem tehát a t. nagygyűlést, méltóztassék mindenekelőtt elnököt választani. (*Zajos felkiáltások: éljen Rónay!*) A nagygyűlés jegyzőjéül *Balogh Ernő* erdőmester urat, a jegyzőkönyv hitelesítésére kiküldendő bizottságba *Kócsy*, *Marosi* és *Sághy* főerdőtanácsos urakat ajánlom. (*Helyeslés.*)

Tisztelt nagygyűlés! A belém helyezett bizalomért őszinte köszönetet mondva és melegen üdvözölve a nagygyűlést, azt megalakultnak jelentem ki és azzal a hármassal kivánsággal nyitom meg, hogy adja az egek mindenható Ura, hogy ez alkalommal, mint mindig, az egyetértés, az összetartozandóság érzete, a magánérdekről való lemondás, általában mindnyájunk megelégedésének jegyében folyjék le ez a magasztos jellegű nagygyűlés.

Rónay ezek után az előkészítő bizottságban történekről számol be, felemlítve, hogy ez az ügy érdekében állónak tartotta oly határozatot hozni, hogy a nagygyűlés kizárólag a napirendre tűzött létszámrendezéssel foglalkozzék. Azután így folytatja:

A státuszrendezésre vonatkozólag az előkészítő értekezlet azon a véleményen volt, hogy nekünk mindenestre kérnünk kell, hogy a mi szakunk, miután főiskolai képzettséggel bír, épp olyan elbánásban részesüljön az állásarányosítást illetőleg, mint ahogy az a többi, ugyancsak főiskolai előképzettséget igénylő szolgálati ágazatokra nézve máris meg van állapítva. A másik megállapodás az volt, hogy a teljes állásarányosítás mellett a mellékjárandóságoknak részünkre való további biztosítását is kívánjuk, ha azonban a mellékjárandóságoknak megadása elháríthatlan akadályokba ütköznék, abban az esetben igen természetesen, ha fájdalmasan is, mégis belenyugszunk abba, hogy a mellékjárandóságok, szerzett jogaink épségben tartásával, tőlünk elvonassanak. *(Élénk helyeslés.)* Ez a megállapodás két indokra vezethető vissza. Az egyik az, hogy a teljes létszámrendezés által a felső fizetési osztályokban a létszám tetemesen emelkedni fog (elnök itt az Erdészeti Lapokban már közölt számadatokat ismerteti), a másik indok pedig az, hogy kiérdemült kartársaink, özvegyeink és árváink nagy rövidséget szenvednének akkor, ha a régi állásarány tartatnék fenn. *(Ugy van!)*

Ez a két ok annyira nyomósan esett a latba, hogy nem tudunk, nem is tudhattunk más megállapodásra jutni, mert hiszen szembeszökő az állásarányosítás előnye a mellékjárandóságokkal szemben, bármennyire is méltassuk azok jelentőségét. Ezek után kérem Marosi főerdőtanácsos urat, sziveskedjék az előterjesztendő határozati javaslatot bővebben indokolni.

Marosi Ferencz: Tagadhatlan, hogy az állami erdőtiszték

eddig mostoha gyermekként kezeltettek s hogy valahányszor az állami tisztviselők helyzetéről volt szó, mi mindig kivételt képeztünk és szerényen meghúzódva a többi tisztviselők mögött maradtunk. Így történt ez az 1893. évben is, mikor az általános fizetésrendezésből kimaradtunk. Az ok az volt, hogy mi mellékkillettményekkel lévén ellátva, helyzetünk kedvezőbb, mint más állami tisztviselők helyzete. Ezek a mellékkillettmények voltak mindig kerékkötői a mi haladásunknak és boldogulásunknak. *(Ugy van, ugy van!)* Ma minden panaszszó nélkül, megadással türtük sorsunkat és vártunk, mert tudtuk, hogy felkél egyszer a mi napunk is. Es daczára ennek a sok mellőzésnek és csalódásnak le kell szegeznünk azt a tényt: az állami erdőtiszték teljes kötelességérettől áthatva, hűen, becsületesen és szorgalmasan teljesítették kötelességüket. *(Igaz, ugy van!)*

Hosszu 14 esztendeig kellett várunk, míg végre a mult évvel a mi sorsunk is jobbra fordult. Darányi Ignác miniszter urnak tartozunk ezért hálával. *(Zajos éljenzés.)* Az ő bölcsessége és mindenre kiterjedő figyelme felismerte szakunk jelentőségét, megismerte a mi munkásságunkat s egyuttal bajainkat és sérelmeinket is és segített rajtunk. Az ő nevéhez fűződik sorsunk javulása és ismerve az ő atyai gondosságát és jóságát, meg vagyok győződve, hogy most is segíteni akar rajtunk.

De a multon okulva, bizonyos aggodalom szállott meg bennünket, hogy a tervezett létszámrendezésnél nem fogunk-e újabb kivételt képezni? Ezért kellett a mai gyűlést összehoznunk; ezzel tartoztunk szakunknak, magunknak és családunknak. *(Élénk helyeslés.)*

Kötelességünk volt helyzetünket a maga valóságában feltárva, kimutatni, hogy nincs ok arra, hogy ismét mellőztessünk és hogy igényt tartunk ugyanoly létszámrendezésre, amilyenben a hasonló képzettségű más tisztviselők részesülni fognak.

Ezzel nem akarunk tüntetni. Távol áll tőlünk annak gondolata is. De annak látszata is ki van zárva, mintha más tisztviselőtársainkra irigykednénk. Nagyon ismerjük a tisztviselők mai nyomoruságos helyzetét, örvendünk mindegyiknek a boldogulásán. Mi csak azért jöttünk össze, hogy alkalmunk legyen óhajainkat nyilvánosságra hozni és hogy kérésünket illetékes helyen előterjeszthessük.

A kérdés úgy van feltéve, hogy teljes létszámrendezésben csak mellékielteményeink elvonása mellett részesülhetünk. Ha másként nem lehet, ebbe minden további nélkül belenyugszunk. (*Zajos helyeslés.*) Mert midőn arról van szó, hogy szakunknak elismerést szerezzünk és tekintélyét emeljük, mikor arról van szó, hogy öreg napjainkra magunknak, családuknak, az özvegyeknek és árváknak nagyobb nyugdíjat biztosítsunk (*Úgy van!*), akkor egy pillanatig sem habozom mellékielteményeimet feláldozni. (*Éljenzés.*) Mert az én sérelmem s netáni károsodásom folytán száz özvegy és tisztviselő helyzete javul. Ily esetben az önző egyéni érdeknek teljesen el kell némulnia. (*Élénk helyeslés.*)

Másrészt tudjuk azt, kedves szaktársak, hogy irántunk a nagyközönségben bizonyos elfogultság észlelhető. (*Igaz, úgy van!*) Nem ismerik szakunkat, nem ismerik működésünket, úgy hogy egyéni tulajdonságainkkal kell közreműködnünk, hogy szakunknak a társadalomban megfelelő helyet biztosítsunk. (*Helyeslés.*) Ha kimaradunk a létszámrendezésből, mi lesz ennek természetes következménye? Többi tisztviselőtársaink és a közönség, mely nem ismeri a mi különleges helyzetünket, ebben a mellőzésben szakunk lekicsinylését fogja látni és arra a következtetésre jut, hogy ime ti arra sem vagytok érdemesek, hogy a társadalomban azt a helyet elfoglaljátok, amely a ti képzettségtek és műveltségtek alapján titeket megilletne. (*Ugy van!*)

Nem akarok hosszasan beszélni. A kérvény minden mondatát, mondhatnám minden egyes szavát a bizottság mérlegelte és úgy szerkesztette meg, hogy ahhoz a kérvényhez hozzáadni vagy elvenni való nincsen. Reményünk arra, hogy mozgalmunk sikerrel jár és kérésünk teljesített fog, csak úgy lehet, ha az előterjesztendő határozati javaslatot minden megjegyzés, észrevétel nélkül egyhangulag elfogadjuk, szakunk és mindnyájunk érdekében kérlek tehát benneteket, fogadjátok azt el egyhangulag. (*Eljenzés.*)

A határozati javaslat felolvasása után felszólalt:

Puskás Ferencz, aki a kisbizottság által szerkesztett határozati javaslatához való hozzájárulását jelenti ki és csatlakozik Marosi fejtegetéseéhez. Majd így folytatja: Megfontolandónak tartom azt a körülményt, hogy ha mi ezen alkalommal elmulasztjuk annak

szorgalmazását, hogy a többi hasonképzettségű állami tisztviselők közé beleillesztessünk, akkor beláthatatlan időre maradunk abban a helyzetben, ahol szakunk nem nagy becsülésnek örvend és megmaradnak özvegyeink, árváink és kiérdemülő társaink nyugdíj tekintetében abban a nyomoruságos helyzetben, amelyben jelenleg is vannak. (*Ugy van!*)

Ezenkívül figyelembe kell venni azt is, hogy ha beleillesztetünk az általános tisztviselői karba, akkor ha arról van szó, hogy az állami tisztviselők érdeke előmozdittassék, ezer és ezer érdek viszi előbbre a mi érdekünket is, míg így különállva kis területen maradunk, amelyen, amint látjuk, érdekeink előbbrevitele nagy akadályokba ütközik.

Gyöngyössi Béla: A javaslatához hozzátenni való tulajdonképpen nincs. Mégis engedjétek meg, hogy az erdőfelügyelőség nevében néhány szót szóljak. Amidőn 1893-ban kimaradtunk a fizetésrendezésből, ezt sajnosan éreztük nemcsak anyagilag, hanem még inkább a társadalmi életben, mert bizony mindig azt tették fel rólunk, hogy nincs oly képzettségünk, nincs oly műveltségünk, mint a többi tisztviselőnek, akik abban a fizetésrendezésben részesültek. Ha most velünk megint így bánnak, akkor az 1893. évi felfogás kétszeresen igazolva lesz a nagyvilág előtt, amely minket nem ismer. Pedig, ha számba vesszük azt, hogy mi hosszas tanulmányainkat éppoly felső iskolában végezzük el, mint akármelyik másik tisztársunk, ha számba vesszük, hogy mi a társadalomban, még pedig legnagyobb részt az ország végvidékein, a nemzetiségek között nemcsak magyar nemzeti szempontból működünk, hanem igenis társadalmi műveltségi szempontból is, akkor ezt nekünk túrni nem lehet. (*Ugy van!*)

Nekünk áldoznunk kell, ha szükséges anyagilag is, hogy szakunkat felemeljük arra a színvonalra, amely őt megilleti. Melegen ajánlom a határozati javaslatot elfogadásra. (*Zajos éljenzés.*)

A már mult számunkban közölt határozati javaslat elfogadása és az ugyanott már szintén közzétett kérvény felolvasása után, az ezt átnyújtó küldöttség választatott meg.

Rónay Antal: Azt hiszem mindnyájunk érzelmeit tolmácsolom, amikor javaslom, hogy a nagygyűlés az Országos Erdő-

szeti Egyesület elnökének, Bánffy Dezső báró ő nagyméltóságának köszönetet szavazzon azért, hogy az egyesület helyiségeit nekünk jelen alkalomra átengedni méltóztatott. *(Élénk éljenzés.)* Továbbá mindnyájunk köszönetét fejezem ki Kökényessy országgyűlési képviselő urnak, ki szives megjelenésével nagygyűlésünk fényét emelni szives volt. *(Éljenzés.)*

Végül pedig meleg elismerésünket és benső köszönetünket kell tolmácsolnom az Országos Erdészeti Egyesület titkárának *(Éljenzés.)*, aki minden irányban támogatót. Ő volt az, aki valóban értékes adatokat szerzett össze, aki a sajtóban ügyünket a felszínen tartotta. Ez mindenestre oly érdem, hogy hálátlanok lennénk, ha neki szivből eredő köszönetünket ki nem fejeznők és azt jegyzőkönyvileg meg nem örökítenők. *(Élénk éljenzés.)*

Hubay Zsigmond: Igen tisztelt nagygyűlés! Ezek után a köszönetnyilvánítások után hálátlanok lennénk, ha az előkészítő bizottságról meg nem emlékeznénk, mely fáradságos, odaadó munkásságot fejtett ki akkor, amikor a határozati javaslatot és a kérvényeket elkészítette és pedig úgy készítette el, hogy azokat a mai nagygyűlés egyhangulag elfogadhatta, hogy így a mi határozatunk annál impozánsabban jelentkezék felsőbb helyen. Én tehát indítványozom, hogy az előkészítő bizottságnak és annak élén Rónay ő méltóságának őszinte hálánkat és köszönetünket fejezzük ki. *(Zajos, hosszantartó éljenzés.)*

Márton Sándor: Méltóságos elnök ur, mélyen tisztelt értekezlet! Ez a mai nap oly nagyjelentőségű a magyar erdészet történetében, hogy felette könnyen átsiklani nézetem szerint nem lehet és nem is szabad. Nem szabad azért, mert oly nagyfontosságú ügyet tárgyaltunk, amely nem évekre, hanem évtizedek sorsára hat ki. Másfelől egy másik tényt kívánok kiemelni, azt, hogy ennyi állami erdőtisztet egy csoportban még sohasem láttam. Ez bizonyítja, hogy megvan köztünk még a hagyományos egyetértés.

Ez a mai nap egy jelszóhoz van kötve, amely nem más, mint: éljen Rónay Antal! *(Hosszas éljenzés.)*

Összejöttünk, mert éreztük szivünkben azt a szeretetet, amelylyel szakunk iránt viseltetünk és mert tudtuk, hogyha a mai

napot elmulasztjuk, mily nagy teher nehezedett volna reánk: az utódok átka.

Mi mulasztást nem követtünk el. Ami tőlünk telhetett, azt megtettük. De hogy megtehettük, egy férfiunak köszönhetjük, aki egyéniségének súlyát latba vetette, aki munkásságát, vaserejét ügyünknek szentelte és fáradságot nem kimélve minket ide összehívott. Éljen Rónay Antal! (*Zajos éljenzés.*)

Rónay Antal: Ugy a magam, mint az előkészítő-bizottság nevében nagyon köszönöm ezt a megtiszteltetést. Mindig arra törekedtem, hogy az összetartozandóság érzetét karunkban emeljem. (*Lelkes éljenzés.*) Az összetartozandóság érzete, ez a nagy horderejű, igen nagy fontosságú tényező kell, hogy kifejlődjék közöttünk. Ez buzdít bennünket, hogy egyesült erővel működünk a közérdeken, hogy meggátoljuk az erők szétforgácsolását, mert ez utóbbi sikerhez még sohasem vezetett. Én tehát, amikor bucsuzom, azzal leszek leginkább megjutalmazva, ha kartársaim között az összetartást kifejlődve látom.

Ezek után még azt a kérdést teszem fel, vajjon nem kívánja-e a t. nagygyűlés a mai ülésre vonatkozó összes iratokat az Országos Erdészeti Egyesület irattárában elhelyezni? (*Helyeslés.*) Felkérjük ennélfogva az egyesületet, hogy azokat tőlünk elfogadni és megőrizni sziveskedjék.

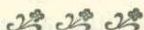
Gyöngyössy Béla: Tisztelt szaktársak! Azt hiszem, hogy mindnyájunk meglegedésére folyt le a mai gyűlés. Hogy mi lesz mozgalmunk eredménye, természetesen még nem tudjuk s bár meg vagyok győződve, hogy a földmivelésügyi miniszter ur önagyméltóságának támogatására számíthatunk, mégis jónak látnám, ha permanens bizottságot küldenénk ki, amely a fejleményeket figyelemmel kíséri és ha valamit szükségesnek lát, azt mindjárt meg is teszi, szóval belátása szerint intézkednék. (*Helyeslés.*) Legczélszerűbbnek tartanám, ha Rónay öméltóságának elnöklete alatt a mostani bizottság fogadná el e tisztséget.

Rónay Antal: Nem kíván senki felszólalni? Ugy ezt határozatilag kimondom.

Most pedig, tisztelt nagygyűlés, engedtessek meg nekem, hogy benső öröömöt fejezzem ki afelett, hogy ezen nagygyűlésünk olyan impozánsan, ünnepélyesen, teljes egyetértéssel, kartársi szere-

tettel, a magán- és partikuláris érdekek teljes mellőzésével folyt le. De egyszersmind engedtessek meg nekem az is, hogy kartársi szeretettel fejezzem ki, tolmácsoljam köszönetemet ezen valóban szép lefolyásu nagygyűlésért, mert abban a meggyőződésben vagyok, hogy mi most egyakarattal olyan munkát végeztünk, amely a mi érdekeinket igen, de igen nagyban előre vitte.

És ezzel ezen nagygyűlésünket azzal a hármassal kívánsággal zárom be (*a gyűlés tagjai felemelkednek*), hogy az örök Mindenható áldja Magyarország apostoli királyát (*éljenzés*), hazafias és nemzeti kormányunkat (*éljenzés*) és áldja meg az Uristen a mi működésünket is és vezesse azt sikerre! Éljen a király! Éljen a haza! (*Zajos éljenzés és taps, felkiáltások: éljen az elnök!*)

Az iparilag ismert és használt fák és eserjék a görög és római írónál.

Irta: Téglás Gábor.

A klasszikus írók gyérszámu vonatkozásai nem nyújtanak ugyan összefüggő rendszeres képet az ókor erdeinek gondozása és hasznosítása felől, de kétségtelen tanúságát nyújtják annak a ma alig is elképzelhető ipari fejlettségnek, finomult izlésnek és a pazarlásig fokozott fényűzésnek, mely a feldolgozás mesterségeivel kifejlődött. A mai értelemben vett erdészetről főleg a görögöknél szó még alig lehet, azonban az egyes fanemek tulajdonságait és feldolgozási módjait csodálatos részletességgel megállapíthatjuk az ókori írók töredékeiből is. Hellas, mint tengerre utalt s már a Krisztus születése előtti nyolczadik században a mi Dunánk, az Ister deltavidékein, a *Tyras* (Dnjeszter), a *Don* (Borystenes) torkolatáig milosi letelepitéseiben erős kereskedelmi empóriumokkal rendelkező s kiválóképen üzleti élelmességéről ismeretes ország igen korán értékesíteni kezdé a Földközi tenger medencéjét övező partvidék erdeinek leghasználhatóbb faterményeit. Hogy ezeket kellően ismerték a görögök, arról Theophrastos görög filozófusnak botanikai feljegyzései tanuskodnak. Nevezett Krisztus